

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: F. S.
Cím: A jövő színházi publikumát neveli a székesfőváros
Forrás: A Nép

Bn

1924. 7. 2.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1924"

Személy

A jövő színházi publikumát neveli a székesfőváros

Harmadik évadja fejeződött be a városi színházi ifjúsági előadásoknak — Külön bizottság válogatja össze a legalkalmasabb szindarabokat — Kiknek van érdekük a pompás akció kifejllesztése körül?

— A NÉP tudósítójától —

A nyolcban rendezte ezidén utolsó ifjúsági előadásait a székesfővárosi közoktatási ügyosztálya: Herczeg Ferenc édes és finom vígjátéka, a Gyurkovics lányok került színpadra a Városi Színház hatalmas nézőterse előtt, a hagyományosan összeállított nemzetiszínházi gárda közreműködésével. Az évadzárás alkalmából, amely az ifjúsági délutánoknak immáron harmadik ciklusa mögé tesz pontot, kérdést tettünk illetékes helyre a pompásan bevált intézmény multjára nézve.

1921 júniusában volt az első ilyen előadás, az ugyanezen év meginduló őszi színházi kampánya pedig jórészt irredentista egyfelvonásosokat, apróbb meséjatekokat, kis tréfákat vitt a gyermekpublikum elé. Fokról-fokra fejlődött ezentúl a színvonal, úgy, hogy a második és harmadik esztendőben már

a legcéltudatosabb és legigényesebb válogatás alapján kerültek műsorra a hazai és a külföldi irodalom jobbjai.

A bizottságnak, amely irodalmi és nevelési szempontok szerint szemleli ki a megfelelő műveket, Mosdóssy Imre tanfelügyelő, Horváth Cyrill író, főigazgató, Havas István költő, középiskolai igazgató és Petik Kálmán elemi iskolai igazgató a tagjai. Az ő utmutatásuk nyomán 1922—23-ban színrekerültek: Szigeti Józseftől a „Csizmadia, mint kísérlet”, Vörösmarty Mihály meséjateka, a „Csongor és Tünde”, G. Miklóssy Iona darabja, a „Rabbinlincsek között”, Labanc Idától a „Csaba népe”, Szávay Gyula és Géczy István közös színműve: „Petőfi”, azután Lampérth Géza drámája, a „Veér Judith rózsája”, Majorné Papp Mariska munkája: „Holdkirályi házassága”, P. Abraham Ernőtől a „Rozmaring” és Bodor Aladártól „A bajusz”. A most

lezajlott szezon bemutatói voltak: Mátvás diák és a cinkotai nagytitce (Balog István az írója), Ocskay brigadéros (Herczeg Ferenc), Rodostó (Lampérth Géza), Egy karácsonyest a nagy magyar télben (Nyáry Andor), Lilomfi (Szigligeti Ede), Kanyósonyi álom (Gárdonyi Géza), A fekete lovas (Herczeg Ferenc), A sasfiók (Rostand), Az új földesur (Jókai Mór—Hevesi Sándor) és az inént említett Gyurkovics lányok.

A következő esztendői sorozat kitöltésére a válogató zsűri körülből negyven előadható szindaral címét jelölte meg, ezek között szerepelnek Szigligeti Ede, Kisfaludy Károly, Csiky Gergely, Szigeti József, Tóth Ede, Gárdonyi, Jókai és Herczeg legvonzóbb dolgai. A szeptemberi játékröndet a rendkívül mulatságos Szigligeti-vígjáték, a „Fenn az erdő, nincsen kas” nyitja meg. Ezenkívül a főrendező, Majorné Papp Mariska lekötött két eredeti újítását is az ifjúsági előadások számára, egyik a jónévű székely irónó, Gulácsy Irén népszínműve, a másik Labanc Idának II. Rákóczi Ferencről írott drámája.

A rendkívüli termőerejű, a szó teljes értelmében „konszolidáló” előadásokat eleinte csupán a székesfővárosi iskoláinak növendékei látogatták, most már, Pintér Jenő budapesti tanközületi főigazgató-intézkedésére

az állami intézetek ifjúsága is részeseülnek ebben az izlés-nexelő, jellegzetes nemzeti értelmű műélvezetben.

Anyagiilag is magyszerű sikerekre néz vissza az előadásokat rendező közoktatási ügyosztály: Boros Pál dr. székesfővárosi tanácsjegyző, az adminisztratív rendezés főnöke még a katasztrófálisan megrosszabodott színházi konjunkturák idején is alig győzte kielégíteni az iskolák igényeit, ami nem esoda, hiszen csakugyan olesó mulatság eljárrni ezekre a délutánokra, még munkás emberek és kistisztviselők gyermekei számára is lehetséges. Az a hatás pedig, amelyet ez a vállalkozás a zsenge, fejlődő, viaszpuha gyereklelkekre gyakorol, egyszerűen felbecsülhetetlen értékű.

Ha arról esik szó, kik támogatják ennek az akciónak terveit, akkor első helyen Magyarország kormányzóját kell említeni, aki igen sokszor megjelenésével adott súlyt a nézőtérnek. A közvetlen pártfogók persze Sinocs Jenő polgármester, továbbá Zilahi Kiss Jenő alpolgármester, Schöberl Ferenc közoktatási tanácsnok, a városi tanács titkái, bárjai, régül ifjú Wlassics Gyula báró főigazgató, Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház és Ábrányi Emil, a Városi Színház igazgatói voltak, ez utóbbiak a színházépület a díszletek és a jelmezek átengedésével szolgáltak a közös ügynek.

A székelymagyar társulat, melynek élén a fáradhatatlan Majorné Papp Mariska és Szőke Lajos, a Nemzeti Színház tagjai állanak, a jól végzett munka megnyugtató tudatával méltó nyári szünetre, hogy a őszi új erővel folytassa művet, magyar jövőre építgetését.